

Válaszolnak

az illetékesek

Nem szabad összeönteni

Lapunk „Olvasóink írják” rovatában augusztus 4-én adtuk közre egyik levélírónk panaszát arról, hogy az üzletekben gyakran savanyú tejet szolgáltatnak ki. Az Élelmiszer-kiskereskedelmi Vállalat igazgatója, dr. Kuti Árpád válaszolt az ügyben:

„Július 24 és 31 között több alkalommal savanyú tejet szállított üzleteinkbe a tejüzem, melyet elismert üzemi hibának. Az előző napról megmaradt tejjel kapcsolatban ismételt utasítást adtunk ki a boltvezetőknek, hogy csak akkor hozhatják forgalomba másnap, ha érzékszervi vizsgálatra és próbakísérletre elváltozást nem észlelnek, de azt a friss tejjel összeönteni szigorúan tilos.”

Kevés a plakáthely

A közelmúltban foglalkoztunk lapunkban a szegedi utcai plakátok elhelyezésének különböző kérdéseivel. „Ugyan mire való?” című cikkünkre a Magyar Hirdető főosztályvezetője, Jándi Mihály válaszolt:

„Szegeden 314 hirdetőberendezésünk van. Májusban 4 ezer, júniusban 11 ezer plakátot kellett rájuk kiragasztani. A hirdetőberendezések száma az átlagosan kiragasztásra kerülő plakátok számához van szabva, de mint látható, nyáron háromszorannyi a plakát. Az idejétmúlt, lejárt hirdetéseket minden esetben leragasztjuk, de a falragaszokkal ezután is előfordul, hogy nem tudjuk leragasztani idejében. Ha a júliusi 11 ezer plakát után augusztusban csak 6-7 ezer lesz, akkor a többi kint marad fedetlen. A szegedi villamosvasúttal többször tárgyaltunk, de nem tudtunk meg egyezni a plakátok kihelyezéséről, mivel a kért részszáma túl magas. A plakátiragasztás módjának emelése, és ezáltal a városkép javítása elsődrendű feladatunk. Mivel a cikk ugyan-azt a célt szolgálta, egyetértünk vele, és megállapításait köszönettel vesszük.”

Az ideai maximum

Egy nap alatt 160 ezer utas a villamosokon

„Szeretettel köszöntjük városunk vendégeit!” — ez a felírás a szegedi villamosok ablakain nem csupán a kötelező udvariasság formális kifejezése, hanem benne van az az igyekezet is, hogy aki a nyári ünnepekre ide érkezik, lássa: a közlekedés dolgozó felkészültek fogadására.

— Valóban, milyen előkészületek előzték meg a nyári csúcsforgalmat a Szegedi Közlekedési Vállalatnál? — a kérdés talán éppen ezekben a napokban a legidősebb. Peták József igazgató és Pálkó József forgalmi osztályvezető most már némi megkönnyebbüléssel válaszol az érdeklődésre.

— Nemrég éppen arról tájékoztattuk a sajtót, hogy a jelenlegi villamoskocsipark kibővítésére van szükség az éves átlagforgalmat figyelembe véve. Tavaly több mint 50 millió utas vette igénybe a szegedi villamosokat, s a tapasztalat szerint a nyári hónapokban legtöbb az utas, pedig ezekben a hónapokban nincsenek diákutasok.

— Indokainkat figyelembe véve kaptunk ígéretet felettségeinktől, hogy 1967-től évente két új kocsit

villamossal, 1970-ig összesen hat új kocsival enyhítik gondjainkat. Ezek közül kaptunk meg egyet pár héttel ezelőtt. Így jelenleg 15 kocsik, köztük 4 saját készítésű, és 25 ikerkocsit bonyolítja le Szegeden a városi forgalmat.

— A nyári előkészületeket hónapokkal előbb megkezdtek. Ezek között a legfontosabb volt az összes szerelvények alapos karbantartása a csúcsforgalom előtt.

— A műszaki munkák után újra festették a kocsikat, azután pedig a forgalmi dolgozók felkészítéséhez fogtunk. Igaz, más időszakban is rendszeres oktatáson vesznek részt a kocsivezetők, kalauzok, ellenőrök, de az idegenforgalmi időszak sajátos tudnivalókat követel.

— Így alakultak ki a vonalbrigádok, vagyis azok a kis kollektívák, amelyeknek tagjai mindig ugyanazok az egyes járatokon. A dolgozók többsége nő, s dicsekvésre helytálló, hogy sokszor 35-40 fős hőségben napi 9-10 órán keresztül helytálltak. Sem közlekedési zavar, sem komolyabb baleset nem történt.

— Pedig az éves átlagnál jóval több utast szállítottunk

az utóbbi hetekben. Máskor naponta 120 ezer körül mozog a napi utasok száma, július közepe óta egy napunk sem volt a 140 ezer alatt, sőt július 22-én, 23-án, 29-én és 30-án meghaladta a 150 ezret. Az ideai maximum augusztus 5-én és 13-án volt, mindkét napon több utasunk volt 160 ezernél.

— Azokon a napokon, amikor szabadtéri előadás volt, az 1-es fővonalon a szokásos 8 szerelvény helyett tizet üzemeltetünk már a délelőtti óráktól kezdve. Kétféle kapcsolatunk van a MÁV-val, így mindig előre tudtuk, ha különvonatok érkeztek valamelyik pályaudvarra, s egyszerre több szerelvényt fogadtunk a vendégeket.

— A jó felkészülést és a nehéz napok forgalmának lebonyolítását a vállalat minden dolgozója szívügyének tartotta. Azt hisszük, most már elmondhatjuk, hogy ez a felkészülés és a sok fáradozás sikerrel járt.

Igen, a közlekedési vállalat jól vizsgázott, s mind a szegedi lakosok, mind pedig itt járt vendégeink elégedettsége azt bizonyítja: az igyekezet és a jó munkaszervezés megérte.

K. J.

Lovak pansióban

Érdekességek az országos mezőgazdasági kiállítások történetéből

A hazai országos mezőgazdasági kiállítások soha nem nélkülöztek propagandájukban a hangzatos szavakat és címeiket. Így például az első országosnak nevezhető felvonulás 1857-ben (nincs tévedés, 110 esztendővel ezelőtt) a következő jelmondattal választotta: „A gépek korszakát éljük, maholnap pansióba tehetjük a lovakat és ökröket, sőt aratókra sem lesz szükség!”

Nyilvánvaló, hogy ez a jelmondat egy évszázaddal megelőzte saját korát. Azt azonban nem lehet elvitatni, hogy az eddig lejárt összesen 65 országos mezőgazdasági kiállítás mindegyike adott valamit ennek a földnek, ennek a népnek.

Nagyon érdekes már a legelsőnek, a 110 év előtti 1857-nek csupán a háttere is. A kiállítást az Országos Magyar Gazdasági Egyesület rendezte, a mai belváros akkor még beépítetlen perein. A kiállítók között 26 kincstári uradalom, 21 nagybirtokos, 44 középbirtokos és 12 paraszt gazdát találhattunk. Ez utóbbiak 8 díjat vittek el. Fő sztár volt a juh, emellett a ló, a szarvasmarha, a sertés sőt 65 tyúkot is bemutattak. („A tyúkszárt új szenvedély nálunk” — hangzott az egyik korabeli észrevétel.) Az akkori sajtó bírálva jegyezte meg, hogy „hazánk fő terméke, a búza nem volt illedően képviselve.”

A következő, az 1865-ös kiállítást a mai városligeti műjégyterületen rendezték. Innen a növénytermelést kizárták, csupán állatok és gépek mutattak be, illetve kínáltak eladásra. Nem véletlenül. Az akkorigiban 100 ezer hold számra feltört ugarokon mindenki tudott búzát termelni, viszont a bús konjunktúra kihasználásához természetesen és szakértelem kellett. Kelettek a gépek, amelyek között már a gőzeke is megjelent.

Később, csupán 1881-ben rendezték a következő kiállítást, ezúttal a Ferencvárosban, 14 évvel a kiegyezés után. Tovább azonban nem lehetett halogatni, mert közben megváltozott a világ. Saját notáját fújta már a magyar földművelők osztálya, de szörnyű csapások — éhin-séget szülő aszályok és vidékeket kiürítő marhavészek — rázták meg a mezőgazdaságot. Európában pedig elmúlt a búza konjunktúra, betört az

olcsó, tömeges tengeren túli áru. A magyar paraszt tehát csak az állattenyésztéstől várhatta a biztonságosabb jövőt. Ezért ez a seregszemle már a kormány támogatásával született és a Terézszállatvásár címet viselte. Meg kell mondanunk, hogy 1929-ig, amíg ez a forma maradt, a gyakran rendezett tenyészállatvásárok sok szolgáltatást tettek például a magyar tarka-marha, a finomgyapjas juh, a hűsértés, a terróképebb baromfifajták elterjedésében. Az országos lovasárokat akkor még külön rendezték.

A kiállítás mai területét 1903-ban bérelte ki a fővárostól a Földművelésügyi Minisztérium, és 1912-ben kezdték meg építését. Azonban közbejött a háború, az országos mezőgazdasági kiállítás csupán 1921-ben költözött ide. A felszabadulásig gyakran került sor az akkor még inkább vásárnak, mint kiállításnak nevezhető rendezvényre.

Népi hatalmunk a kilencévtizedes hagyományra is építhetett, amikor 1948-ban ismét megrendezte a kiállítást. Ez a seregszemle meg a földreform tényét és győzelmet dokumentálta és ismertetett az akkori kisüzemi mezőgazdaságot segítő 1949-es és 1950-es kiállítás is. A fordulat 1954-ben következett be, amikor a mezőgazdasági kiállítás fő célja már a szocialista új megmutatása, első eredményeinek bizonyítása volt, és ezt a célt szolgálta az 1956-os rendezvény is. Ezekben az években egyre inkább háttérbe szorult a vásár jelleg, egyre inkább előtérbe került az ismeretterjesztő, oktató célkitűzés.

A mezőgazdaság szocialista átszervezése után rendezték az 1962-es és 64-es kiállításokat. Jellemzőjük: segíteni a kezdeti nehézségekkel küzdő parasztságot az igazi nagyüzemek kialakítása útján.

Ma már elmondhatjuk, hogy megszilárdultak nagyüzemeink. Az ideai, sorrendben a 06. Országos Mezőgazdasági Kiállítás és Vásár — amely méreteiben minden eddig felülmúlt — már ezeknek a megszilárdult nagyüzemeknek akar segíteni abban, hogy sok csapatát átvészelt, sok reményt kergetett mezőgazdaságunk végre igazán korszerűvé váljon, a világ élvonalába törhessen.

Földdeáki Béla

Egy szabálysértés margójára

Különös macakosság kell ahhoz, hogy valaki sorozatosan ne fizesse meg a szabálysértési bírságot, miután azt birtokháborítás miatt hozta meg a III. kerületi tanács igazgatási osztálya. Ez történt dr. Bérczi Elemér, Szeged, Pálfi utca 1. szám alatti lakos esetében. Birtokháborítás miatt, amiért a ház két résztulajdonosát — maga is ugyanott résztulajdonos — nem engedte be a házba, a kulcsot a zárban hagyta, cseppet sem nyitott ajtó. Előbb háromszáz, másodsorra 500, aztán ezer és negyedszerre is ezer forintra bírságolták.

Nagy halom akta tanúsodik az újról, amely tulajdonképpen még most sem dől el, mivel dr. Bérczi egy

fillér bírságot sem fizetett ki. Elt a fellebbezés jogával, sőt törvényességi óvat nyújtott be az ügyészségre, de ott elutasították, helyben hagyták a III. kerületi tanácsnak ebben az ügyben hozott határozatát. Ekkora macakosság láttán magam is kíváncsi voltam a bonyodalmak ügy kezdetére és mai alakulására. Különösen azért, mert dr. Bérczivel kapcsolatban szerkesztőségünkben is panasz emeltek. A panasztevő Tóth István, Szeged, Lumumba utca 25. szám alatti lakos, dr. Bérczi volt feleségének a férje.

A két házrésztulajdonos, özv. Gera Ferencné szegedi, és Rózsavölgyi Antal csongrádi lakos nevében járt el. Azoknak kért védelmet dr. Bérczivel szemben. Az aktákat most már nem volt elég részletesen ismerni ahhoz, hogy Tóth István közbiztonságát okát is ki lehessen deríteni, mivel arra nincs utalás az ügyiratokban. Az a helyes gyakorlat, ha bonyodalmak dologban a helyszínt, a környezetet is vizsgáljuk, hogy az emberi cselekedetek okára rájöjjünk. Kár, hogy ebben az ügyben a III. kerületi tanács igazgatási osztálya nem így járt el, mert akkor sok papírmunkától megkímélhetné volna magát, s a birtokháborító dr. Bérczit is jobban megismerte volna.

A három házrésztulajdonos egy eltartási, illetve örököségi szerződés folytán került egymással kapcsolatba. Dr. Bérczi, mint lakó, 22 éve lakik a házban, s joga van ott lakni akkor is, ha társai eladják házrészüket. Elmondotta, hogy őt, mint harmadik eltartót, még a volt háztulajdonos, Papp Ferencné életében ki akarták zárni a szerződésből, hogy a másik kettő többet örökölhessen. Ez akkor nem sikerült és később sem, viszont most nem hagynak neki nyugtot. Távollétében kétszer betörték a kaput, sőt az előszoba ajtót, s ezt követően őt jelentették fel birtokháborítás miatt. A betört előszoba ajtaja ma is tanúsodik az erőszak nyomairól.

Dr. Bérczi ugyanis hangszólította, hogy társai, akik sosem laktak a házban, a

háztulajdonos jelöltekkel mindig látogathatták a házat, amikor ő is odahaza volt. Kulcsot a kezükbe azért nem adott, mert megtörtént, hogy a közösen öröklött ingóságokat értékesítették, viszont az érte kapott pénzt ma sem osztották el. Ilyen előzmények után ragaszkodott ahhoz, hogy máskor ne járhasanak túl rajta. Van viszont egy nem mellőzhető körülmény, az, hogy dr. Bérczi peres viszonyban áll volt feleségével. Szerinte volt felesége, mint negyedik résztulajdonos szeretne jogalapot szerezni a vagyonjogi problémák tisztázása után, de csak azért, hogy neki továbbra is bosszúságot okozzon.

Hát így áll ez a bonyolult ügy, amely aktáit a bíróság vizsgálja meg, de a megítélése nagyon is egyszerű — a környezeti és a szerelvények alaposabb megismerésével. Most már csak arra vagyunk kíváncsiak, hogy Bérczi elégteltelt vagy további bírságot kap-e?

Lódi Ferenc

CSODALATOS GYÓGYVIZ

— A gyógyvizek is „megvénülnek”? — hallom a szakember kislőadását. Mert hogy ő a gyógyvíz szagáról is megállapítja, milyen az összetétele, sőt azt is tudja, hogy a víz katelemei közül melyik miféle betegség ellen „csodálatos” hatású.

— Hogy-hogy megvénülnek — érdeklődik a strand meleg vizű medencéjében a másik, a laikus vendég. — Nem értem; hogyan vénülhet meg egy víz?

— Úgy, hogy folyóvizet folyik, gyérül, ritkul benne az ásványi anyag. Persze nem nyolcvan év alatt vénül meg a gyógyvíz, mint mi, hanem 300 vagy 800 év alatt. Mivel pedig ez a gyógyvíz a „legfiatalabb” minden hazánkbeli természetes forró víz között, mert csak csecsemő, én részemről ezt tartom a leghatásosabbnak.

Apróságok

— De hogyan észlelte ezt a nagy hasátosságát? — Úgy, hogy a feleségemnek a köztvény már annyira összehúzta volt az ujjait, hogy a jobb kezével fogni sem tudott. Három fürdés után pedig azzal a jobb kezével úgy elkapta az utolsó százasomat, hogy azóta se láttam.

AZ ÖRÖK „CIPÓTALP”

Egyik cipőkellékereskedésben autópneumatikából készült gumi cipótalpakat árulnak. Mondanunk sem kell, hogy az ilyen cipőtalp rendkívül tartós. Egy irónk felesége ilyenként felkészítette férjét arra, hogy cipőjét ilyen gumitalppal láttassa el.

TÁRSADALMI MUNKÁK

— Gondold csak meg, édes öregem: húsz ezer kilométert megy ezen az autón! De nem is megy, hanem rohan. De Igen különös dolgot

miel, ami sehogyan sem fér össze öreguras méltóságával: minden egyes fához odamegy, átkarolja és hirtelen megrázza. Mondhatnánk: „megrázó” jelenet. Nyilván gyönyörködni akar abban, hogy a napsugarak hogyan játszódhatnak az elhajló lombok között? Bátorralanul megkérdem:

— Miért rázza a fákat? — Mert szeretem a kismadárkakat, és szeretném, ha — velem együtt — még megérnék az ősz... Értetlenül bámulok rá. De máris megmagyarazza, miközben a bokrok között léppuskával közeledik két diakórma füra mutat:

— Ezek halálra keresik őket! En meg előtűk járok és elriogatom a madárkákat. Ráérek. Nyugodias vagyok. És diadalmasan teszi hozzá: — Már harmadik vasárnap, hogy nem lútket egyet se! György Ferenc

Értessük meg kedves vevőinket, hogy a Lenin krt. 73. sz. előtt ismét üzemeltetjük az ipari vásáron jól bevált

borkóstoló pavilonunkat,

ahol helvéciai, bajai AG-ok borait, frissen sült kolbászt, forró virsli értékesítünk.

Szegedi Élelmiszerkisker. V.

Közeledik az ősz...

NE MULASSZA EL MEGTEKINTENI gyermekruházati bemutatótunkat

Ma

a Hófehérke

ruházati boltban (Károly u. 16.).

Nyitva: de: 10—13 óráig, du: 15—19 óráig.

S. 85 661

Elegánsan akar öltözködni?

Keresse fel az újszegedi szolgáltatóházban levő részlegünket, ahol gyors határidővel vállaljuk: női felsőruhák készítését

Újszeged, Bérkert utca 56. (Szolgáltatóház) xS. 85 750